

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 268/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., - доповідача, Прилипка С.М., Устименко В.Є.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області Павлова Володимира Григоровича за зверненням Розмоленко Оксани Геннадіївни,

встановила:

У травні 2015 року до Комісії надійшло звернення Розмоленко О.Г. щодо поведінки судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області Павлова В.Г., яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді з підстав, передбачених частиною першою статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: систематичне або грубе одноразове порушення правил суддівської етики, що підриває авторитет правосуддя, у тому числі прояв неповаги під час здійснення судочинства до інших суддів, адвокатів, експертів, свідків чи інших учасників судового процесу та зазначення в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, завідомо неправдивих відомостей або умисне незазначення відомостей, передбачених законодавством.

Заявник зазначає, що 10 грудня 2012 року суддя Павлов В.Г., який працював на посаді судді Варвинського районного суду Чернігівської області, офіційно звернувся на адресу начальника УМВС України в Чернігівській області з заявою про вчинення адвокатом Розмоленко О.Г. злочинів, передбачених статтями 189 та 190 КК України.

Однак вказана заява, на думку заявниці, містить неправдиві відомості.

Заявниця зазначає, що судді притаманно надання недостовірної формації до правоохоронних органів.

Вказані обставини свідчать про наявність у діях судді кримінального проступку, передбаченого статтею 383 КК України.

Суддя не має жодного морального права здійснювати правосуддя від імені держави з наданням оцінки поведінки іншим громадянам у той час, коли сам систематично порушує приписи законів та дозволяє вчиняти кримінальні дії, залишаючись безкарним винятково завдяки займаній посаді.

Окрім того, Павлов В.Г. до призначення на посаду судді працював заступником начальника з режиму і оперативної роботи Чернігівського СІЗО та є кумом працівника зазначеного управління, який є онуком ОСОБА_1, стосовно якої заявниця начебто вчинила неправомірні дії. Вказані обставини, на думку заявниці, дають також судді підстави уникати відповідальності та повідомляти неправдиві відомості.

Звернення заявника зі скаргами на дії судді до різних правоохоронних органів не дало жодних результатів.

Заявниця неодноразово зверталась до правоохоронних органів щодо надання суддею неправдивої інформації та підробки офіційних документів, які призвели до заволодіння ОСОБА_2 майном територіальної громади. Однак заявниця не повідомлялась про вчинені правоохоронними органами дії та прийняті процесуальні рішення.

Вказані обставини призвели до наявності численних судових спорів між заявницею, ОСОБА_1 та суддею, які розглядаються судами міста Чернігова і міста Києва.

Так, у провадженні Новозаводського районного суду міста Чернігова перебувають справи № 2515/8413/2012, № 2515/13243/2012, №2515/13694/2012 за позовною заявою ОСОБА_1 до заявниці про усунення перешкод у користуванні власністю та виселення і вселення.

У провадженні зазначеного суду також перебувала справа №2515/10382/2012 за позовною заявою заявниці до Павлова В.Г. та Новозаводської районної у місті Чернігові ради, Управління квартирної обліку та приватизації житлового фонду Чернігівської міської ради, треті особи: ОСОБА_2 ОСОБА_1, Чернігівський СІЗО УДПС України в Чернігівській області, про визнання незаконним та скасування розпорядження № 781 органу приватизації в частині рішення про приватизацію ОСОБА_2 квартири АДРЕСА_1 у місті Чернігові.

Однак рішенням суду від 08 листопада 2012 року, залишеним без змін ухвалою апеляційного суду Чернігівської області, у задоволенні позовних вимог відмовлено, оскільки заявниця не є належним позивачем.

Заявниця вказує на те, що у матеріалах справ містяться документи від імені ОСОБА_1 та ОСОБА_2, однак підписи на них щоразу відрізняються.

Окрім того, документи від імені ОСОБА_1 відправлялись з смт Варна, де працював та проживав суддя Павлов В.Г.

Заявниця висловлює прохання про перевірку відомостей, зазначених у декларації, зокрема щодо призначення на посаду судді вперше.

Заявниця також посилається на факти винесення суддею в період з 13 лютого по 15 березня 2014 року рішень як суддею Варвинського районного суду Чернігівської області, незважаючи на те, що Указом Президента України від 13 лютого 2014 року суддю Варвинського районного суду Чернігівської області Павлова Володимира Григоровича переведено на посаду судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області в межах п'ятирічного строку.

Посилаючись на вказані обставини, заявниця просить провести перевірку та вжити заходів дисциплінарного впливу стосовно судді.

Відповідно до статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом дисциплінарної палати Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Макарчуком М.А. проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена дисциплінарної палати та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, дисциплінарна палата дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Павлова В.Г. необхідно відмовити з таких підстав.

Із письмових пояснень судді вбачається, що викладені у зверненні адвоката Розмовенко О.Г. обставини були предметом перевірки старшого слідчого відділу прокуратури Чернігівської області. За результатами розгляду скарги Розмовенко О.Г. органом прокуратури прийнято постанову про закриття кримінального провадження у зв'язку з відсутністю в діях судді складу кримінального правопорушення.

Зазначену постанову заявницею оскаржено до суду та слідчим суддею Новозаводського районного суду міста Чернігова від 20 жовтня 2015 року її залишено без змін.

Водночас питання вчинення суддею кримінального правопорушення не належить до компетенції Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, яка діє в межах повноважень, визначених статтею 101 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Суддя Павлов В.Г. у письмових поясненнях зауважив, що ним дійсно було подано заяву про скоєння злочину Розмовенко О.Г. стосовно ОСОБА_1. Вказане зумовлено частковою обізнаністю судді із ситуацією як зі слів потерпілої, так і її родичів. Будучи правосвідомим громадянином та виходячи з власного суб'єктивного сприйняття вчинків, що знайшло своє підтвердження в судових рішеннях, суддя вважав своїм обов'язком довести до відома правоохоронних органів відповідну інформацію для проведення перевірки та вжиття адекватних заходів.

Рішенням Новозаводського районного суду міста Чернігова від 08 листопада 2012 року у справі № 2515/10382/2012 у задоволенні позовних вимог Розмовенко О.Г. до Павлова В.Г. та Новозаводської районної у місті Чернігові ради, Управління квартирної обліку та приватизації житлового фонду Чернігівської міської ради, треті особи: ОСОБА_2, ОСОБА_1, Чернігівський СІЗО УДПС України в Чернігівській області, про визнання незаконним та скасування розпорядження № 781 органу приватизації в частині рішення про приватизацію ОСОБА_2 квартири АДРЕСА_1 у місті Чернігові відмовлено. Вказане рішення залишено без змін судом апеляційної інстанції. Окрім того, судом касаційної інстанції відмовлено у відкритті касаційного провадження. Вказані обставини свідчать про законність та обґрунтованість ухваленого рішення.

Відповідно до статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України. Обов'язковість урахування (преюдиційність) судових рішень для інших судів визначається законом.

Суддя заперечує посилення Розмовенко О.Г. на його причетність до підписання чи складання певних процесуальних документів і заяв як ОСОБА_2, так і ОСОБА_1. Усі звернення, які підписуються суддею, надсилаються особисто ним. Однак необхідності вести листування від інших осіб у судді ніколи не було. Суддя не має жодного відношення щодо направлення

поштової кореспонденції від імені інших осіб.

Висловлене скаржницею прохання про перевірку відомостей зазначених у декларації, зокрема і щодо призначення на посаду судді вперше, не належить до компетенції Комісії.

Водночас суддя вважає, що ним були дотримані вимоги законодавства, зокрема щодо декларування наявного майна, при призначенні на посаду судді вперше. Підтвердженням зазначеного є проведення низки перевірок компетентними органами, зокрема і Адміністрацією Президента України.

Суддя вважає посилення заявниці на вчинення ним кримінальних правопорушень та порушень присяги судді безпідставними та надуманими. Адвокат Розмоєнко О.Г. в черговий раз намагається дискредитувати суддю серед колег та завдати шкоди діловій репутації судді.

Вказані обставини є лише незгодою заявниці з результатами розгляду її цивільних позовів до судді та його рідних і знайомих щодо нерухомого майна.

Таким чином, зміст звернення загалом стосується обставин приватного життя судді Павлова В.Г., які в розумінні статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не можуть слугувати підставами дисциплінарної відповідальності судді.

Перевіркою підтверджено обставини винесення рішень Павловим В.Г. як суддею Варвинського районного суду Чернігівської області в період з 13 лютого 2014 року незважаючи на указ Президента України від 13 лютого 2014 року №75/2014 про його переведення на посаду судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області в межах п'ятирічного строку.

Відповідно до статті 57 Конституції України кожному гарантується право знати свої права і обов'язки. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, а закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, не доведені до відома населення у порядку, встановленому законом, не є чинними.

Закон України, що регулював би порядок доведення до відома населення законів і інших нормативно-правових актів та порядок набрання ними чинності в Україні відсутній. На даний момент вказану функцію виконують укази Президента України «Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності», «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» та постанова Кабінету міністрів України «Про затвердження Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади».

Відповідно до вказаних документів акти Президента України не пізніше як у п'ятнадцятиденний строк після їх прийняття у встановленому порядку і підписання підлягають оприлюдненню державною мовою в офіційних друкованих виданнях: газетах «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник» або інформаційному бюлетні «Офіційний вісник Президента України».

Нормативно-правові акти можуть бути опубліковані в інших друкованих виданнях лише після їх офіційного оприлюднення відповідно до статті 1 Указу Президента України від 10 червня 1997 року № 503/97. Нормативно-правові акти, опубліковані в інших друкованих виданнях, мають інформаційний характер і не можуть бути використані для офіційного застосування.

Згідно з вимогами статті 3 Указу Президента України "Про порядок

офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності" від 10 червня 1997 року № 503/97 громадяни, державні органи, підприємства, установи, організації під час здійснення своїх прав і обов'язків повинні застосовувати закони України, інші акти Верховної Ради України, акти Президента України і Кабінету Міністрів України, опубліковані в офіційних друкованих виданнях або одержані у встановленому порядку від органу, який їх видав.

Водночас статтею 7 зазначеного Указу також передбачено, що акти Президента України про призначення відповідно до законодавства на посади і звільнення з посад набирають чинності з моменту їх прийняття. У випадку суперечності норм підзаконного акта нормам закону слід застосовувати норми закону, а саме статті 57 Конституції України, як таку, що має вищу юридичну силу.

Із письмових пояснень судді вбачається, що він був абсолютно необізнаним і непоінформованим про прийняття 13 лютого 2014 року Президентом України Указу №75/2014 року, відповідно до якого його переведено на посаду судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області у межах п'ятирічного строку.

Однак даний нормативний акт не був доведений до відома населення, а тому суддя продовжував здійснювати правосуддя на займаній посаді, тим самим сумлінно виконуючи свої службові обов'язки та дотримуватись Правил внутрішнього трудового розпорядку працівників Варвинського районного суду Чернігівської області.

Про видання та існування вказаного Указу Президента не було поінформовано і голову Варвинського районного суду Чернігівської області, який зобов'язаний був прийняти відповідний наказ про припинення суддею виконання обов'язків судді Варвинського районного суду Чернігівської області у зв'язку з переведенням на посаду судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області.

Після того, як Указ Президента України № 75/2014 року було оприлюднено державною мовою в офіційних друкованих виданнях та отримано 03 березня 2014 року канцелярією Варвинського районного суду Чернігівської області його копії у встановленому порядку, головою вище вказаного суду прийнято наказ № 19, яким зобов'язано Павлова В.Г. припинити виконання обов'язків судді Варвинського районного суду Чернігівської області з 13 березня 2014 року у зв'язку з переведенням на посаду судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області та передати нерозглянуті справи, що перебували у його провадженні і які було призначено до розгляду після 13 березня 2014 року.

Вказані обставини підтверджено копією листа Територіального управління державної судової адміністрації від 28 лютого 2014 року № 05-09/260/14-вих про направлення копії указу Президента України для долучення її до особової справи та внесення запису до трудової книжки.

Водночас у листі зазначено про видання наказу щодо звільнення судді за переведенням, два примірники якого необхідно було направити до територіального управління для здійснення відповідних нарахунків та повідомлення Державної судової адміністрації про виконання Указу Президента України.

Вказані обставини свідчать також про те, що Указ Президента України не було своєчасно доведено і до керівництва територіального управління Державної судової адміністрації в Чернігівській області, що контролює фінансові видатки на

суддів у регіоні.

Також вказані обставини підтверджено наказом голови Варвинського районного суду Чернігівської області від 03 березня 2014 року № 19 про переведення судді Павлова В.Г. та наказом заступника голови Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області від 14 березня 2014 року № 55 про призначення судді Павлова В.Г.

Таким чином, посилення адвоката Розмовенко В.Г. на умисне привласнення повноважень судді Варвинського районного суду Чернігівської області є безпідставними та надуманими. Вказані обставини відбулись з об'єктивних причин.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Оскільки в діях судді Павлова В.Г. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно нього відсутні.

Відповідно до частини дев'ятої статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у разі відсутності підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, закінчення строку давності притягнення або виявлення обставин, передбачених частиною п'ятою статті 93 цього Закону, орган, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, приймає рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 92-96, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати,

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області Павлова Володимира Григоровича за зверненням Розмовенко Оксани Геннадіївни.

Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко